

Υποδοχή της Τιμίας Κάρας του Οσίου Δαβίδ στην Άμμο Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου και Οσίου Ιακώβου του Τσαλίκη στην Άμμο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η υποδοχή της [Τιμίας Κάρας του Οσίου Δαβίδ](#) από την ομώνυμη Ιερά Μονή της Ευβοίας.

Την Τιμία Κάρα κόμισε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ, **Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Εμμανουηλίδης**, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από την Άμμο, ενώ την υποδέχθηκε ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας [κ. Παντελεήμων](#), επικεφαλής κλήρου και λαού.

Στη συνέχεια τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του **Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονος**, ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο και εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων **κ. Χρυσόστομο**, με την άδεια και την ευλογία του οποίου μεταφέρθηκε η Τιμία Κάρα, αλλά και προς τον Καθηγούμενο της Μονή Γέροντα Γαβριήλ, ο οποίος πάντοτε ανταποκρίνεται με προθυμία στο κάλεσμα της Ιεράς Μητροπόλεως και επισκέπτεται την ιδιαίτερα του πατρίδα, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

“Μέ μεγάλη συγκίνηση αλλά και εύγνωμοσύνη πολλή υποδεχθή-καμε απόψε τήν τιμία και χαρι-τό-βρυτη κάρα τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ Γέ-ροντος, τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἐνός ὁσίου ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδιαιτέρως λαοφιλῆς μεταξύ τῶν πιστῶν, χάρη και στά πολλά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ.

Εἶναι ὅμως, θά ἔλεγα, ἀκόμη περισσότερο λαοφι-λῆς στήν ἐπαρχία μας, καθώς πολλές φορές εἶχαμε τήν εὐλογία νά υποδεχθοῦμε τήν τιμία και θαυματουργό κάρα του, τήν ὁποία μέ πολλή προθυμία μεταφέρει στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, στήν πατρίδα του, ὁ πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ἀρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ, ὅποτε τοῦ τό ζητήσουμε. Καί εἴμεθα εύγνώμονες και ὑπό-χρεοι στήν ἀγάπη του, γιατί κάνει και ἐμᾶς μετόχους τῆς χάριτος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ μεγάλου αὐ-τοῦ ὁσίου, τῆς χάριτος δηλαδή τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία, κατά τήν πίστη και τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἀποχωρί-ζεται ἀπό τά σώματα τῶν ἀγίων, στά ὁποῖα ἐνοικοῦσε, ὅταν εύρί-σκο-ντο στή ζωή, ἀλλά συνεχίζει νά παραμένει και μάλιστα νά ἐνεργεῖ και περισσότερα «θαυμάσια, μεγά-λα».

Δέν θά ἀναφερθῶ στήν ἀσκητική ζωή τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, γιατί εἶναι, πιστεύω, γνωστή σέ ὅλους μας. Θά ἤθελα ὅμως νά στα-θῶ σέ ἕνα χαρακτηριστικό της, τό ὁποῖο ἔχει κοινό ἢ δική του ζωή μέ τή ζωή τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, τόν ὁποῖο ἐορτάζει αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλά καί μέ τή ζωή τοῦ δικαίου Συμεών, τόν ὁποῖο ἐόρτασε σήμερα. Καί ποιό εἶναι αὐτό; Εἶναι ἡ ἀγάπη τους γιά τόν Θεό καί ὁ πόθος τους γι' Αὐτόν.

Ἄν ρωτήσουμε τόν ἑαυτό μας, ἐάν ἀγαποῦμε τόν Θεό, ὅλοι θά ἀπαντήσουμε χωρίς ἀμφιβολία ὅτι τόν ἀγαποῦμε. Τί σημαίνει ὅμως ἀγαπῶ τόν Θεό; Καί πῶς τό ἀντι-λαμβάνεται ὁ καθένας μας;

Ὁ Χριστός μᾶς δίδει τόν ὀρισμό τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό βάση τοῦ ὁποῖου μπορούμε νά ἀξιολογήσου-με τήν ἀγάπη μας. Τί μᾶς λέγει; «Ὁ τηρῶν τάς ἐντολάς μου ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με». Ὅποιος τηρεῖ τίς ἐντολές μου, ἐκεῖνος μέ ἀγαπᾷ.

Αὐτές τήρησαν στή ζωή τους τόσο ὁ ὁσιος Δαβίδ ὅσο καί ὁ ὁσιος Ἰσί-δωρος, πού ἐγκατέλειψαν τά πά-ντα γιά νά ἀφοσιωθοῦν στόν Θεό. Καί τίς τήρησαν μέ συνέπεια, μέ ἀκρίβεια, χωρίς ἐξαιρέσεις καί χωρίς νά θέλουν νά τίς προσαρ-μό-σουν στά μέτρα τους, ὅπως κά-νουμε ἐμεῖς σέ κάποιες περιπτώ-σεις, ὅταν οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ προσκρούουν στίς ἀδυναμίες μας.

Τό ίδιο έκανε και ό δίκαιος Συ-μεών, ό όποϊος, άκριβώς έπειδή τηροϋσε από άγάπη και όχι από άνάγκη τίς έντολές του Θεοϋ, άξιώθηκε νά χωρέσει στην άγκάλη του τόν άχώρητο Θεό.

Όμως οί τρεϊς αύτοί όσοι δέν έξέφραζαν τήν άγάπη τους προς τόν Θεό μόνο μέ τήν τήρηση τών έντολών του. Τήν έξέφραζαν και μέ τόν διακαή πόθο τής ψυχής τους νά δοϋν τόν Θεό, νά βρίσκονται κο-ντά του, νά αισθάνονται στην ψυ-χή τους τήν παρουσία του, νά ένωθοϋν μαζί του. Ό πόθος αύτός, πού εϊναι ή άνώτατη μορφή τής άγάπης, γινόταν καθημερινό και διαρ-κές αίτημα προσευχής, στό όποϊο, όπως γνωρίζουμε από τούς βίους και τών τριών ό Θεός άντα-ποκρίθηκε και τούς άξίωσε θείων έμπειριών.

Και όταν ό πόθος του άνθρώπου για τόν Χριστό εϊναι τόσο μεγάλος, ώστε δέν του άρκει μόνο νά τηρεί τίς έντολές του, αλλά θέλει νά αί-σθάνεται ένωμένος μαζί του, και δέν τόν έλκύει τίποτε περισσότερο από τήν έπικοινωνία και τή συνά-ντησή του μέ τόν Θεό, μέ τήν άδιά-λειπτη προσευχή και τή μετοχή στά ιερά μυστήρια τής Έκκλησίας, τότε και ό Θεός άνταποκρίνεται στό αί-τημά του και κατοικεί στην ψυχή του και γίνεται για τόν άνθρωπο αυτόν «συγκοιταζόμενος και συνα-νι-στάμενος» και πληροϊ τήν ψυχή του μέ τή χάρη του και τόν άξιώνει ούρανίων δωρεών.

Αύτων τών δωρεών άξιώθηκαν οί άγιοι, άξιώθηκε και ό όσιος Δαβίδ, του όποϊου τή χαριτόβρυτη και σε-πτή κάρα έχουμε απόψε και τίς έπόμενες ήμέρες τήν εύλογία νά προσκυνήσουμε, για νά λάβουμε και έμεϊς χάρη από τή δική του χάρη, αλλά και νά ένισχυθοϋμε στόν πνευματικό μας άγώνα, ιδιαι-τέρως τήν περίοδο αύτή του Τριω-δίου πού αρχίζει από τήν Κυριακή. Και δέν πρέπει νά ξεχνοϋμε ότι βα-σικό στοιχείο και κινητήρια δύνα-μη για τόν άγώνα μας τόν πνευ-ματικό εϊναι ή άγάπη και ό πόθος μας για τόν Θεό.

Τό βλέπουμε και στή ζωή μας: εάν άγαποϋμε κάτι ή κάποιον, εάν πο-θοϋμε κάτι, κάνουμε τό πᾶν για νά τό άποκτήσουμε. Άς τό κάνουμε και για τόν Θεό. Άς μιμηθοϋμε τό παράδειγμα του όσίου Δαβίδ του έν Εύβοία και εύχομαι μέ τίς πρε-σβεϊες του νά άξιωθοϋμε και έμεϊς τής χάριτος του Θεοϋ και τής ένώ-σεώς μας μαζί του και στή γή αλλά και στόν ούρανό.”

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)